

Školitelský posudek na diplomovou práci Evy Kočovské „Pozůstalost Viktora Kalabise v ČMH“

Těžištěm diplomové práce Evy Kočovské je katalogizace pozůstalosti Vikora Kalabise v Českém muzeu hudby, kterou diplomantka zpracovala podle standardů ČMH. Díky vdově po skladateli Zuzaně Růžičkové byla Kalabisova pozůstalost velmi dobře utříděna, přesto však Kočovská vytypovala několik problémových okruhů, kterým se podrobněji věnuje ve třetí kapitole své práce. Jedná se konkrétně o otázku opusových čísel a datace děl, kde Kočovská upozorňuje na drobné nesrovnalosti, a také o vztah mezi skicou, autografem a tiskem. Zde diplomantka dospívá k závěru, že oproti skice vykazuje autograf jen velmi drobné odchylky a tisk je v zásadě totožný s autografem.

Čtvrtá kapitola je pak analytickou sondou do Kalabisovy kompoziční práce, pro kterou si Kočovská vybrala skladatelovy jediné tři klavírní sonáty. Tento výběr dává smysl ve vztahu ke zpracovávané pozůstalosti především proto, že se v případě prvních dvou sonát jedná o rané kompozice, k jejichž analýze Kočovská mohla využít notové prameny dostupné v pozůstalosti. Srovnání s daleko pozdější a známější třetí klavírní sonátou se pak nabízelo. Co do charakterizace stylu sonát Kočovské analýza v zásadě potvrzuje zjištění Kalabisových monografistů Jaroslava Šedy a Jiřího Pilky. Kočovská se však zaměřuje konkrétněji na otázku proměny Kalabisova kompozičního přístupu ke klasickému druhu klavírní sonáty a v pojetí sonátové formy.

Kočovská ve své diplomové práci nedospívá k žádným překvapivým zjištěním. Katalog pozůstalosti i textová část práce však byly zpracovány velmi pečlivě. Srovnání skici a autografu i analýza, která se soustředí především na tématicko-motivickou práci ve vztahu k formálnímu rozvrhu klavírních sonát, jsou opatřeny mnoha notovými příklady a poskytují tak cený vhled do notačního a kompozičního detailu. Práci doporučuji k obhajobě.